

Σερραϊκά Σύμμεικτα

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ (Ε.Μ.Ε.Ι.Σ)

ΤΟΜΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΣΕΡΡΕΣ 2022

ΑΘΑΝΑΣΙΑ Β. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1913-1936
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ
(ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ, ΟΡΙΑ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΔΟΜΕΣ)*

Προλεγόμενα

Η τοπική αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα έχει την αφετηρία της πολύ πριν την ίδρυση του νέου ελληνικού κράτους. Στην Ελλάδα της προεπαναστατικής περιόδου, οργανωμένες κοινότητες λειτουργούσαν συλλογικά ως όργανα με αποδοχή της τοπικής κοινωνίας και διοικούσαν απευθείας τις υποθέσεις σε τοπικό επίπεδο.

Κατά την περίοδο της οθωμανικής αυτοκρατορίας στην Ελλάδα, εν μέρει για λόγους ιστορικούς και εν μέρει εξαιτίας της ίδιας της δομής της διοίκησης στην οθωμανική αυτοκρατορία, οι οργανωμένες κοινότητες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο. Σημαντικός, επίσης, αποδείχτηκε και ο ρόλος των κοινοτήτων κατά τη διάρκεια της ελληνικής επανάστασης, παρά τα προβλήματα που αναπτύχθηκαν μεταξύ των τοπικών αρχόντων κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

Μετά την ίδρυση του νέου ελληνικού κράτους, στα πρώτα συντάγματα, δεν γίνεται ουσιαστική αναφορά για την τοπική αυτοδιοίκηση ως πολιτικού και διοικητικού θεσμού. Στο Σύνταγμα της Επιδάυρου που ψήφισε την 1 Ιανουαρίου 1822 η Α΄ Εθνική Συνέλευση της Επιδάυρου, ουδεμία γίνεται αναφορά σε περιφερειακά οργανωτικά σχήματα, εμμέσως μόνο, αναγνωρίστηκαν «η κοινότητα» και «το χωρίον» ως διοικητικές διαιρέσεις αφού στο Τμήμα Θ΄ «περί του δικαστικού» και στο άρθρο ζε΄ αυτού, προβλέπεται, στο πλαίσιο πάντα της οργάνωσης της δικαστικής εξουσίας «να διορισθή εις εκάστην κοινότητα, ή χωρίον εις Κριτής ειρηνοποιός όστις να κρίνη υποθέσεις άχρις εκατό γροσίων, και εν γένει να φροντίζη περί εξισάσεως πάσης παρεμπιπτούσης διαφοράς».

---

* Ανακοίνωση στο 1^ο Συνέδριο «Ιστορία της διοίκησης και των θεσμών των Σερρών 1870-1936 (Σέρρες, 10-12 Μαΐου 2013), τα πρακτικά του οποίου δεν έχουν εκδοθεί.

Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης αναγνωρίστηκε από το Σύνταγμα το 1864. Στο άρθρο 105 αυτού προβλέπεται η εκλογή των δημοτικών αρχών με άμεση, καθολική και μυστική, δια σφαιριδίων, ψηφοφορία. Ομοίως, το Σύνταγμα του 1911, εστιάζεται, μόνον, στην εκλογή των δημοτικών αρχών, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 105 αυτού, πραγματοποιείται δια καθολικής ψηφοφορίας. Αν και στη συνέχεια, οι συνταγματικές ρυθμίσεις, διστάζουν να αποκρυσταλλώσουν το περιεχόμενο του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης, ο κοινός νομοθέτης, «αναθέτει» κατ' αρχήν συγκεκριμένες υποθέσεις στη τοπική αυτοδιοίκηση, οι οποίες αφορούν κυρίως έργα υποδομής.

Στο τέλος του 1833, αρχές του 1834 εκδίδεται ο «Δημοτικός νόμος», νόμος της 27.12.1833 / 8.1.1834 «περί συστάσεως των δήμων» που αποτελεί τον πρώτο νόμο, μετά την ανεξαρτησία της Ελλάδας, με αντικείμενο ρυθμίσεις για την οργάνωση, διοίκηση και λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης α' βαθμού¹. Ο Δημοτικός νόμος παρέμεινε σε ισχύ, αμετάβλητος μέχρι το 1914, οπότε τέθηκε σε ισχύ ο νόμος ΔΝΖ του 1912. Η μοναδική αλλαγή έλαβε χώρα, όταν στις 19 Νοεμβρίου 1864, μετά την ισχύ του νέου συντάγματος και υπό το φως του άρθρου 105, που επέβαλε την άμεση καθολική και μυστική ψηφοφορία για την εκλογή των δημοτικών αρχών εξεδόθη ο νόμος «περί δημαιορεισιών»².

Ο νόμος ΔΝΖ/1912 υπέστη αλλεπάλληλες τροποποιήσεις, με αποτέλεσμα η εφαρμογή του να αποβεί προβληματική γεγονός που οδήγησε στην πρώτη κωδικοποίησή του με το Ν.Δ. της 17 / 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περί κωδικοποίησης εις ενιαίον κείμενον νόμου της νομοθεσίας περί Δήμων και Κοινοτήτων».

Δέκα χρόνια αργότερα, και αφού οι τροποποιήσεις του κωδικοποιημένου νόμου συνεχίστηκαν έχουμε και δεύτερη κωδικοποίηση με το Β.Δ. της 17^{ης} Απριλίου / 31 Ιουλίου 1936 «περί κώδικος νομοθεσίας περί δήμων και κοινοτήτων». Παράλληλα, η προσάρτηση νέων εδαφών την περίοδο αυτή, επιβάλλει την αναδιοργάνωση του διοικητικού συστήματος, τόσο σε επίπεδο κεντρικής διοίκησης, όσο και σε αυτοδιοικούμενους θεσμούς.

---

1. Προβλέπονται Δήμοι 3 τάξεων, ανάλογα με τον πληθυσμό. Οι δήμοι διοικούνται από τον Δήμαρχο, τους Παρέδρους και και το Δημοτικό Συμβούλιο. Ο Δήμαρχος και οι Παρέδροι εκλέγονται, για τρία χρόνια, εμμέσως από ένα ειδικό εκλεκτορικό όργανο το Δημαιορεισιακό Συμβούλιο.

2. Με το νόμο αυτό δικαίωμα ψήφου είχαν όσοι είχαν συμπληρώσει το 21^ο έτος της ηλικίας τους και είχαν κινητή ή ακίνητη περιουσία ή ασκούσαν κάποιο επάγγελμα. Η θητεία δημάρχων, παρέδρων και δημοτικών συμβούλων οριζόταν τετραετής.

Το καθεστώς της τοπικής αυτοδιοίκησης στο Νομό Σερρών την περίοδο 1913-1936

Γενικές ρυθμίσεις

Το 1914 εκδόθηκε ο ν. 524/1914 «Περί διοικητικής διαιρέσεως και διοικήσεως των νέων χωρών». Με τις διατάξεις του νόμου αυτού, οι νέες χώρες, πλην της Ηπείρου και των νήσων του Αιγαίου, διαιρούνται σε Γενικές διοικήσεις και Νομούς. Η Μακεδονία, όπως και η Ήπειρος και τα νησιά του Αιγαίου, προβλέπεται ότι μπορεί να υποδιαιρεθούν, πλην των νομών και σε υποδιοικήσεις. Για τη Μακεδονία, έδρα της γενικής Διοίκησης ορίζεται η Θεσσαλονίκη. Η διοικητική διεύθυνση κάθε νομού ανατίθεται στο Νομάρχη, στο Νομάρχη δε, ανατίθεται και η απευθείας διοίκηση της «υποδιοίκησης», η οποία ευρίσκεται στα όρια της έδρας του.

Ο νόμος «περί συστάσεως και διοικήσεως δήμων και κοινοτήτων εν ταις Νέαις χώραις»³, προβλέπει ότι «Δήμοι είναι α') οι πρωτεύουσες των νομών β') αι πόλεις αι έχουσαι άνω των 10.000 κατοίκων», ενώ κατά την παρ. 2 του άρθρου 1 «Κοινότητα δύναται να αποτελέσει πας μόνιμος συνοικισμός». Ως βάση για την εκτίμηση του πληθυσμού λαμβάνεται ο αριθμός των κατοίκων, όπως προκύπτει από την εκάστοτε επίσημη απογραφή του Κράτους. Σε κάθε κοινότητα ή σε κάθε δήμο δίδεται το όνομα του συνοικισμού ή της πόλης που απαρτίζει τον συγκεκριμένο οργανισμό, στην περίπτωση δε που οι συνοικισμοί είναι περισσότεροι, δίδεται το όνομα της έδρας της κοινότητας ή της περιοχής, η οποία καθορίζεται με διάταγμα. Κατά το νόμο προτιμάται το υπάρχον αρχαίο όνομα. Η έδρα μπορεί να μεταβληθεί με διάταγμα μετά από γνώμη του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Οι δημοτικές και κοινοτικές περιφέρειες κάθε δήμου και κοινότητας καθορίζεται από επιτροπή, η οποία αποτελείται από τον Δήμαρχο και τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου ή τον Πρόεδρο του Κοινοτικού Συμβουλίου και του πλειοψηφούντος συμβούλου κάθε κοινότητας ή δήμου ως μελών⁴ και του Ειρηνοδίκη, ο οποίος είναι και πρόεδρος της επιτροπής. Μόνο σε περίπτωση απολύτου ανάγκης, επιτρέπεται τα όρια δήμου ή κοινότητας να υπερβούν τα όρια υφισταμένων νομών ή επαρχιών.

Προβλέπεται η απόσπαση ενός ή περισσότερων συνεχόμενων συνοικισμών⁵ από τον δήμο ή την κοινότητα στην οποία υπάγονται και να αποτελέσουν κοινότητα, εάν ζητήσει την απόσπαση το ήμισυ των

---

3. Ν.1051/1917, ΕτΚ. τ. Α' 259.

4. Η αδικαιολόγητη απουσία μέλους από την επιτροπή κατά τον καθορισμένο χρόνο συνεδρίασης αυτής, τιμωρείται με πρόστιμο 100 δραχμών (άρθρο 8 ν.1051/1917).

5. Μετά τη διενέργεια των πρώτων εκλογών από της εφαρμογής του ν. 1051/1917.

εκλογέων κατοίκων που διαμένουν στους αντίστοιχους συνοικισμούς και πιστοποιείται ότι η κοινότητα που θα δημιουργηθεί, δύναται να έχει τακτικά ετήσια έσοδα, συνυπολογιζομένων των προσόδων της ίδιας αυτών περιουσίας, κατά μέσον όρον 4.000 δραχμών.

Ο ανωτέρω αναφερόμενος νόμος προβλέπει, επίσης ότι, μετά τον καθορισμό των δήμων και κοινοτήτων στις «Νέες Χώρες», εφαρμόζονται οι διατάξεις του ΔΝΖ'/1912 περί δήμων και κοινοτήτων, όπως οι διατάξεις του νόμου αυτού έχουν τροποποιηθεί, αντικατασταθεί και συμπληρωθεί μέχρι του χρόνου αυτού.

Κατά τις διατάξεις του ν. ΔΝΖ'/1912 κάθε μόνιμος συνοικισμός με πληθυσμό τουλάχιστον 300 κατοίκους, λειτουργεί δε στα όριά του σχολείο στοιχειώδους εκπαίδευσης, αποτελεί διακριτή κοινότητα. Κοινότητα μπορεί να αποτελέσει και ο μόνιμος συνοικισμός, ο οποίος ακόμη και αν δεν πληροί το κριτήριο του πληθυσμού των 300 κατοίκων, λειτουργεί σχολείο στοιχειώδους εκπαίδευσης, εφόσον υποβληθεί αίτημα από το ήμισυ τουλάχιστον των εκλογέων κατοίκων. Με αίτημα του ημίσεως τουλάχιστον των εκλογέων κατοίκων μόνιμου συνοικισμού, μπορεί να αναγνωρισθεί αυτός σε κοινότητα, ακόμη και στην περίπτωση που δεν πληροί το πληθυσμιακό κριτήριο και δεν λειτουργεί στα όριά του σχολείο στοιχειώδους εκπαίδευσης, εφόσον η πρόσοδος από την περιουσία του υπερβαίνει ετησίως τις 2.000 δραχμές. Τέλος, μόνιμος συνοικισμός ο πληθυσμός του οποίου υπερβαίνει τους 400 κατοίκους, μπορεί να αναγνωρισθεί ως κοινότητα μετά από αίτημα του ημίσεως τουλάχιστον των εκλογέων κατοίκων.

Με την τροποποίηση του 1925 του ν. ΔΝΖ'/1912, προβλέπεται ότι μόνιμος συνοικισμός με πληθυσμό τουλάχιστον 300 κατοίκων, μπορεί να αναγνωρισθεί σε κοινότητα, εφόσον αποτελείται από πρόσφυγες μη αναγραφόμενος στους πίνακες απογραφής του 1920 και των ειδικών απογραφών των κατοίκων, εφόσον υποβληθεί αίτημα από επαρκή, κατά την κρίση της διοίκησης, αριθμό ενηλίκων αρρένων κατοίκων του συνοικισμού.

Η τοπική αυτοδιοίκηση στο νομό Σερρών

Με το β.δ της 31^{ης} Μαρτίου 1915, Ε.τ.Κ 120/1915 ο νομός Σερρών υποδιαιρείται στις υποδιοικήσεις α) Σερρών β) Ζίχνης γ) Σιδηροκάστρου και δ) Νιγρίτης, σύμφωνα δε με τις διατάξεις του ν.1051/1917 καθορίστηκαν οι ακόλουθοι δήμοι και κοινότητες στο νομό:

1. Με το β.δ της 29ης Νοεμβρίου 1918 η πρωτεύουσα του νομού Σερρών, η πόλις των Σερρών, αναγνωρίζεται σε Δήμο Σερρών⁶.

6. Ε.τ.Κ. τ. Α'248/1918.

2. Με το β.δ της 28ης Δεκεμβρίου 1919⁷, αναγνωρίζονται κατά υποδιοίκηση, οι ακόλουθες κοινότητες στο νομό Σερρών:

Υποδιοίκηση Σερρών

α/α	Κοινότητα	Έδρα	Συνοικισμοί
1	Σομπάσκιοι	Σομπάσκιοι	Δεσβείσιανη, Νεοχώρι, Απαπτσίκ, Τσοραπλή, Νουρή Εφέδνη και Γενή Δερμέν
2	Βεζίνιου	Βεζίνιον	Καρολή-Κιοί, Δράνοβα και Ζελή
3	Τοπολιάνης	Τοπολιάνη	Κισιολίκ (ή Τουμπίτσα), Βερζ ανή και Σάλ-Αγά
4	Δοβίστης	Δοβίστα	Άνω Νούσκα, Μούγλιανη, Σύρος-Μαχαλά, Σοκόλ
5	Σαρμουσακλή	Σαρμουσακλή	Βερνάο και Κάκαρα
6	Τζουμαγιά	Τζουμαγιά	Τσαβδάο, Ορμανλή, Άλη Πασσά, Έρνη-Κιοι, Χααζνατάο (ένωση με Έρνη κιοί) Γενή Μαχαλέ, Μπάλτζα και Δολάπ
7	Έλσιανης	Έλσιανη	Τσιουτσιλίκοβον, Νεόλιανη
8	Πρόσνικ	Πρόσνικ	Τοπάλοβον «Νέα Τυρολόη», Καλένορα Γενή-Κιοί και Κούλα
9	Χομόνδος	Χομόνδος	Άνω Καμήλου, Καρατζά-Κιοι και Καβακλή
10	Κάτω Καμήλας	Κάτω Καμήλα	Αντά, Κισκεπεσί, Γκούντελη, Άγκω Μαχαλά, Κουμάργιαννη και Τζαμί-Μαχαλέ
11	Γενή-Μαχαλά	Γενή-Μαχαλά	Κερμεζή, Σάλ Μαχαλάς, Κακαράσκα, Αρναούτ-Μαχαλά Μπειλίκ-Μαχαλέ
12	Μελεγκιτσιού	Μελεγκίτσι	Χριστός και Βίσιανη
13	Άνω Βροντού	Άνω Βροντού	-----
14	Κάτω Φρασταίνης	Κάτω Φράσταινα	Άνω Φράστανη και Λιαϊλιάς
15	Ντουτλή	Ντουτλή	Μπάνιτσα, Ραχωβίτσα, Λάκκος και Μονή Προδρόμου
16	Μερλιαχώβης	Μερτάτη	Μετόχι και Μαραμιόο

7. Ε.τ.Κ Α' τ. Α'2/1920

Υποδιοίκηση Ζίχνης

α/α	Κοινότητα	Έδρα	Συνοικισμοί
1	Ζηλιαχώβης	Ζηλιάχωβα	Τσεπελιτζές, Ράχωβα, Κλεπούσα, Αναστασιά, Σφελινός και Τσέκοβα
2	Πόρνας	Πόρνα	Κάτω Νόυσα, Χωροβίστα, Ζίχνα, Θολός, Τούμπα, Πεθειλινός, Τσάνος και Πλιάκος ή Σφαμένος
3	Μανδηλίου	Μανδήλι	Δράτσοβο, Τρεστενίτσα και Σκριτζόβα
4	Αλιστράτης	Αλιστράτη	Μπάνετσα, Γράτσιανη, Γκούλακι και Βακούφ
5	Εγρί-Δερέ	Εγρί-Δερέ	Γκόρνιτσα, Πόυρσοβα και Ομπά
6	Καρλικόβης	Καρλίοβα	Καλαπότι, Ρεσίλοβον και Γραμέντζα
7	Ροδολείβου	Ροδολείβος	-----
8	Κιούπ-Κιόϊ	Κιούπ-Κιόϊ	-----
9	Σεμάλτου	Σέμαλτον	-----
10	Λασκοβιζίων	Λασκοβίγια	Δεδέμπαλη
11	Προβίτης	Προβίστα	Αμφίπολις
12	Κοτσάκι	Κοτσάκι	Δοξόμπος, Ζδραβίκ, Βουλτσίστα
13	Βιτάστης	Βιτάστα	Αγγίστα
14	Κορμίστης	Κορμίστα	Τσερέπλιανη και Μονή Εικοσιφοινίσσης

Υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου

α/α	Κοινότητα	Έδρα	Συνοικισμοί
1	Σιδηροκάστρου	Σιδηρόκαστρον	Άρη-Μαχαλέ, Γιουντελή, Ιβανλή, Μαχιουτλή, Μουσατζιαλή, Ιορενλή (Ορενλή), Τσιφλίκ-Μαχαλέ, Γερμάνι, Τσιφλιτζίκ, Λάτροβον, Ράδοβον, Πούλιοβον και Ελεόνιτσα
2	Άνω Πορροίων	Άνω Πορροία	Τζαφερλή, Μαντρατζίκ, Θεοδωρίτσι και Λιπόσι
3	Κάτω Πορροίων	Κάτω Πορροία	-----
4	Βετρίνης	Βέτρινα	Ουμπαγά και Κισιολίτι
5	Ράμνης	Ράμνα	Χατζημπεηλί(Βυρώνεια), Δεφβέντι, Μποχτιάφ, Τουρτσελή και Μεσιλή
6	Μπούτκοβου	Μπούτκοβον	Σταρός, Ντελή-Χασάν, Τσάιρ-Μαχαλέ, Τζουμά-Μαχαλέ και Κεσιτζή-Τσιφλίκ

7	Κουμλή	Κουμλή	Κιουπρή και Μπαρακλί
8	Σαβιάκου	Σάβιακιον	Καμαρότι
9	Σπατόβου	Σπάτοβον	-----
10	Ματνίτσης	Μάτνιτσα	Σιούγκοβα
11	Πάλμες	Πάλμες	Γλαμπόφτσα και Αγία Παρασκευή
12	Κρουσόβου	Κρούσοβον	Τσερβίτσα, Κίρτσοβον Καρατάς και Ελεζλή
13	Τσιγγέλη	Τσιγγέλη	Λέχοβον, Χότζιοβον, Βράνκοβον και Τρίνγα
14	Δραγοτίν	Δραγοτίν	Ραικόφτσα, Ρούπελ και Εσκιτζή
15	Ορτά-Μαχαλά	Ορτά-Μαχαλά	Ασαγιά-Μαχαλέ, Δερέ-Μαχαλέ, Τοπολίντσα και Χάνδερε
16	Μπογιούκ-Μαχαλέ	Μπογιούκ-Μαχαλέ	Μπορσούκη, Μρίσνα, Πορλίδα και Μαντάρι
17	Λοζίστα	Λοζίστα	Καιράν Μαχαλέ, Καρασούλι, Κιουλεμελή, Κιράν Μιχαλέ, Ντεντελή, Οραπλή, Ουρουμιλή, Τσαλί Μαχαλέ, Τσελί Μαχαλέ, Τσαβδαρλή και Μενεξελή

Υποδιοίκηση Νιγρίτης⁸

α/α	Κοινότητα	Έδρα	Συννοικισμοί
1	Νιγρίτης	Νιγρίτα	Λίτζα, Φυτόκι, Μπαιρακτάρ (ή Σημαιοφόρος), Γεωργουλά και Καρα Όρμάν
2	Άνω Κρουσόβου	Άνω Κρούσοβο	Κάτω Κρούσοβο και Τζάγεζι
3	Κούτσιος	Κούτσιος	Καστρί
4	Αηδονοχωρίου	Αηδονοχώριο	Ινελή και Τουλάδες
5	Ομούρ Βέη	Ομούρ Βέη	Παλιότροπος και Ραχμανλή
6	Μουνουχίου	Μουνούχι	Πύργος (ή Κούλια) και Τσερκέζ Μαχαλά (ή Τσερκέζ-Κιόι)
7	Εξιόβης	Έξιοβα	Κιζιλή, Ντερέ-Μαχαλά και Τσακαλάδες
8	Αχινού	Αχινός	Μετόχιον Μονής Ιβήρων
9	Τζίντζου	Τζίντζος	Πατρίκι
10	Χούμκου	Χούμκος	Ζερβοχώρι, Σαιτά και Γενή Τσιφλίκι
11	Τσερπίστης	Τσερπίστα	-----

8. Με το Ν.Δ./1925(6.3.25) καταργείται η Υποδιοίκηση Νιγρίτης.

12	Αβδαμάλ	Αβδαμάλ	Απιδιές και Ξυλόστρο
13	Νικοσλάβης	Νικοσλάβη	-----
14	Κοπατσίου	Κοπάτσι	Τζουμά-Μαχαλά και Κοπάτο-Ντερέ
15	Δημητριτσίου	Δημητρίτσιο	Μέργιαννη και Τσεργέζ-Κιόι
16	Μακιαίς	Μακιαίς	Σακάφτσια, Καρατζά-Κιόι, Μαχιουντλή, Μπάς-Κιόι, Μπαιοδλή και Κουρατζανλή
17	Ορλιάκου	Όρλιακον	Τσακαρλή (ή Τσακιρλή), Γενή Μαχαλέ Σαλικική και Σιβρή (ex. Αϊβαλίκ Δερέ Μαχαλάδων)
18	Δραγοσίου	Δραγόσι	Τουρίτσα και Τουρπές
19	Ράβνης	Ράβνα	Κότσανα και Τσαλήκ Μαχαλά
20	Κοπριβής	Κόπριβα	Καγιαλή, Ορτά Μαχαλά, Δεμίρ-Χανλάρ, Κιουλιγλή Άνω, Κιουλιγλή Κάτω, Κιοσελή, Φερεσλή, Ιμπιλέρ, Τσαβδαρλή, Σιαμπανλάρ, Ισιμαίλη, Κουρφαλή, Μπεσταούκ και Ομάρ Μεντελέρ

Μεταβολές της περιόδου 1913-1936

Με το β.δ της 25ης Ιουνίου 1920 και όμοιο της 30ης Ιουνίου 1920⁹ ο συνοικισμός Τσεσμελή συνενώνεται με την Κοινότητα Μελεγκιτσίου, της υποδιοίκησης Σερρών και ο συνοικισμός Χουσεϊν-Κιόϊ συνενώνεται με την Κοινότητα Γενή-Κιόϊ, με την απόσπασή του από την Κοινότητα Κοζλούτσης, στην οποία είχε προσαρτηθεί βάσει του από 13 Νοεμβρίου 1919 βασιλικού διατάγματος.

Με το από 5^{ης} Σεπτεμβρίου 1920 βασιλικό διάταγμα¹⁰, στην υποδιοίκηση Σερρών αναγνωρίζεται ως κοινότητα ο συνοικισμός Καβακλή με έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό αποσπώμενος από τη Κοινότητα Χομόνδου, στην οποία είχε συνενωθεί βάσει του από 28 Δεκεμβρίου 1919 βασιλικού διατάγματος.

Με το από 25 Σεπτεμβρίου 1921 βασιλικό διάταγμα¹¹, τροποποιείται το διάταγμα της 28ης Δεκεμβρίου 1919 για την αναγνώριση κοινοτήτων. Ειδικότερα στην υποδιοίκηση Ζίχνης αναγνωρίζονται ως κοινότητες: α) ο συνοικισμός Ράχωβα με το όνομα Κοινότητα Ραχώβης και έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό, αποσπώμενος από τη Κοινότητα Ζηλιαχώβης. β) Ο συνοικισμός Ρεσίλοβον με το όνομα «Κοινότης Ρεσιλόβου» και με έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό, αποσπώμενος από την Κοινότητα

9. Ε.τ.Κ. 158 τ. Α' 1920.

10. Ε.τ.Κ. τ. Α' 209.

11. Ε.τ.Κ. τ. Α' 184/1921.

Καρλικόβης.

Με το ίδιο διάταγμα ο συνοικισμός Τρεσεντίσα ενώνεται στη Κοινότητα Αλιστράτης, αποσπώμενος από τη κοινότητα Μανδηλίου.

Με το β.δ της 19ης Νοεμβρίου 1923¹² τροποποιείται το από 28 Δεκεμβρίου 1919 διάταγμα και αναγνωρίζεται ως κοινότητα στην υποδιοίκηση Σερρών ο συνοικισμός Καρλή-Κιοϊ υπό το όνομα «Κοινότης Καρλή-Κιοϊ» και έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό, αποσπώμενος από την Κοινότητα Βερνίκου.

Με το από 25 Φεβρουαρίου 1924 β.δ τροποποιείται το από 28 Δεκεμβρίου 1919 διάταγμα και αναγνωρίζονται ως κοινότητες οι συνοικισμοί: α) Καμαρότι με το όνομα «Κοινότης Καμαρότι» και έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό αποσπώμενος από τη κοινότητα Σαβιάκου της υποδιοίκησης Σιδηροκάστρου. β) Ο συνοικισμός Κάτω Κρουσόβου υπό το όνομα «Κοινότης Κάτω Κρουσόβου» και με έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό αποσπώμενος από την Κοινότητα Άνω Κρουσόβου της υποδιοίκησης Νιγρίτης. γ) Ο συνοικισμός Ξυλότρου υπό το όνομα «Κοινότης Ξυλότρου» και με έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό αποσπώμενος της κοινότητας Αβδιαμάλ της υποδιοίκησης Νιγρίτης.

Με το διάταγμα της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 1925¹³, οι κοινότητες Ανατολού και Σοκοβόλου, με τους συνοικισμούς που τις απαρτίζουν καθώς και οι συνοικισμοί Γιαχγιαλή και Μπαϊρλή που ανήκουν στη Κοινότητα Μποσανλή υπάγονται εφεξής διοικητικά στο νομό Σερρών και στην Υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου αποσπώμενοι από την Υποδιοίκηση Κιλκίς του νομού Θεσσαλονίκης.

Αναγνωρίζεται 1925 (Ε.τ.Κ. Τ. Α' 171/1925) δ. 3^{ης} Ιουλίου 1925 ως κοινότητα στην υποδιοίκηση Πραβίου ο προσφυγικός συνοικισμός Νέα Πέραμος στην υποδιοίκηση Πραβίου στο συνοικισμό Καλιά-Τσιφλίκ της Κοινότητας Ελευθερών.

Στην υποδιοίκηση Ζίχνης ο συνοικισμός Θολός αναγνωρίζεται με το από 3 Ιουλίου 1925 διάταγμα το οποίο δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στο τεύχος Α' 171, ως κοινότητα με το όνομα «Κοινότης Θολού» και έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό αποσπώμενος από την κοινότητα Πόρκας.

Ο συνοικισμός Γράτσιανη στην υποδιοίκηση Ζίχνης, αναγνωρίζεται με το από 15 Ιανουαρίου 1925 διάταγμα¹⁴ ως κοινότητα με το όνομα Κοινότητα Γράτσιανης και έδρα τον ομώνυμο συνοικισμό αποσπώμενος από την Κοινότητα Αλιστράτης.

---

12. Ε.τ.Κ. τ. Α' 341/1923.

13. Ε.τ.Κ. τ. Α' 283/1925.

14. Ε.τ.Κ. τ. Α' 15/1925.

Με το από 9 Φεβρουαρίου 1926 διάταγμα¹⁵ καταργείται στην υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου η Κοινότητα Σοκολόβου και οι συνοικισμοί που την αποτελούν Σοκόλοβον, Θεοδώροβον, Ραδέλα, Δερελή, Τσαουσλή, Καραντζαλή, Μονή Μπουσκόβου, Γιαγκιαλή, Μπαϊρλή ενώνονται με την Κοινότητα Ανατολού της ίδιας υποδιοίκησης.

Με το από 9 Φεβρουαρίου 1926 διάταγμα¹⁶ μετονομάζονται συνοικισμοί και κοινότητες στο νομό Σερρών κατά τα ακόλουθα:

Κοινότητα Τζουμαγιάς	Κοινότητα Ηράκλειας
Συνοικισμός Μαντρατζίι (κοινότητα Άνω Ποροίων)	Μανδράκι
Συνοικισμός Ρούπελ της Κοινότητας Δραγοτίν	Κλειδίον
Κοινότητα Πρόσνικ	Κοινότητα Σκοτούσης
Κοινότητα Κροσόβου (συνοικισμός Κάτω Κρούσοβον)	Κοινότητα Κερδυλλίου (Κερδύλλιον)
Συνοικισμός Τσερκέζ Μαχαλά ή Τσερκίζ-Κιόϊ	Τράγιλος
Κοινότητα Νικοσλάβης (συνοικισμός Νικοσλάβης)	Κοινότητα Νικοκλείας (Συνοικισμός Νικόκλειον)
	Συνοικισμός Ορεσσία
Συνοικισμός Κιζιλί (κοινότητας Εξίόβης)	Κοινότητα Ζήλειας (Συνοικισμός Ζήλεια)
Κοινότητα Πόρνας (Συνοικισμός Πόρνα)	Κοινότητα Γαζώρου (Συνοικισμός Γάζωρος)
Συνοικισμός Βούλτσιστα Κοινότητας Κοτσακίου	Συνοικισμός Δόμηρος

Με το από 2 Μαρτίου 1926 διάταγμα (Ε.τ.Κ. τ. Α΄ 85) καταργείται η Κοινότητα Μακεών και από τους συνοικισμούς που την αποτελούσαν οι Μακιαίς, Σακόφτσια, Μπασκιοϊ και Καραντζανλή ενούνται στην Κοινότητα Ορλιάκου, οι δε συνοικισμοί Καρατζά-Κιόϊ, Μαχμουτλή και Μπαϊσλή ενούνται στην Κοινότητα Δημητρισιού. Η κοινότητα αναγνωρίστηκε εκ νέου με το από 5 Ιουλίου 1926 διάταγμα (Ε.τ.Κ. τ. Α΄233/1926), αποσπώμενη από την ανωτέρω Κοινότητα Ορλιάκου, εντάσσονται δε προς αυτήν οι συνοικισμοί Καρατζά-Κιόϊ, Μαχμουτλή και Μπαϊσλή αποσπώμενοι από την Κοινότητα Δημητρισιού.

Μετά το από 27 Αυγούστου 1925 νομοθετικό διάταγμα, με το οποίο τροποποιήθηκε ο ν. 1051/1917, αναγνωρίστηκαν ως κοινότητες, κατά υποδιοίκηση, με το από 19 Ιουνίου 1926 διάταγμα οι συνοικισμοί:

15. Ε.τ.Κ. τ. Α΄ 49/1926.

16. Ε.τ.Κ. τ.Α΄ 55/1926.

Υποδιοίκηση Σερρών

Νεοχώρι (αποσπώμενος από την Κοινότητα Σουμπασκιοϊ)	Κοινότης Νεοχωρίου	Έδρα: Νεοχώρι	Ενταχθέντες συνοικισμοί: Σαλή-Αγά, αποσπώμενος από την κοινότητα Σουμπασκιοϊ
Νέος Σκοπός (πρώην Κισιολίκ ή Τουμπίτσα) αποσπώμενος από την Κοινότητα Τοπόλιανης	Κοινότης Νέου Σκοπού	Έδρα: Νέος Σκοπός	
Κιοπεκή (αποσπώμενος από την Κοινότητα Κάτω Καμήλας)	Κοινότης Κιοπεκή	Έδρα: Κιοπεκή	Ενταχθέντες: Αντάς αποσπώμενος από την Κοινότητα Κάτω Καμήλας και Σάλ -Μαχαλάς αποσπώμενος από την Κοινότητα Γενή-Μαχαλά
Κουμάργιανη (απόσπαση από Κοινότητα Κάτω Καμήλας)	Κοινότης Κουμάργιανης	Έδρα: Κουμάργιανη	Ενταχθέντες: Άγκο-Μαχαλάς αποσπώμενος από την Κοινότητα Κάτω Καμήλας
Γενή-Κιοϊ αποσπώμενος από την Κοινότητα Σκοτούσης (πρώην Πρόσνικ)	Κοινότης Γενή -Κιοϊ	Έδρα: Γενή-Κιοϊ	Καρατζά-Κιοϊ αποσπώμενος από την Κοινότητα Χομόνδου
Ερνή-Κιοϊ αποσπώμενος από την Κοινότητα Ηρακλείας (πρώην Τζουμαγιάς)	Κοινότης Ερνή-Κιοϊ	Έδρα: Ερνή-Κιοϊ	Ορμανλή αποσπώμενος από την Κοινότητα Ηρακλείας

Υποδιοίκηση Νιγρίτης

Συνοικισμός	Όνομα Κοινότητας	Έδρα	Ενταχθέντες Συνοικισμοί
Μετόχιον Μονή Ιβήρων αποσπώμενος από την Κοινότητα Άχινος	Κοινότης Ιβήρων	Μονή Ιβήρων	Παληότρους αποσπώμενος από την Κοινότητα Καστανοχωρίου

Υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου

Συνοικισμός	Όνομα Κοινότητας	Έδρα	Ενταχθέντες συνοικισμοί
Βυρώνεια (πρώην Χατζή-Μπειλίς) αποσπώμενος από την Κοινότητα Ράμνης	Κοινότης Βυρώνεια	Βυρώνεια	Σιδηροδρομικός Σταθμός Βυρωνείας (Χατζή-Μπειλίς) αποσπώμενος από την Κοινότητα Ράμνης
Πλατανάκι (πρώην Σιούγκοβον) αποσπώμενος από την Κοινότητα Μακρυνίτσης (πρώην Σιούγκοβον)	Κοινότης Πλατανακίου	Πλατανάκι	

	Κοινότης Ράμνας - Μετονομασία: Κοινότητα Δεοβενίου	Δεοβένι	
--	---	---------	--

Υποδιοίκηση Ζίχνης

Συνοικισμοί	Όνομα Κοινότητας	Έδρα	Ενταχθέντες Συνοικισμοί
Ζδράβικ αποσπώμενος από την Κοινότητα Κοτσακίου	Ζδράβικ	Ζδράβικ	Δοξόμπος αποσπώμενος από την Κοινότητα Κοτσακίου
Αγγίστα αποσπώμενος από την Κοινότητα Βιτάστης	Αγγίστης	Αγγίστα	Σιδηροδρομικός Σταθμός Αγγίστης αποσπώμενος από την Κοινότητα Βιτάστης
Τσεπελιτζές αποσπώμενος από την Κοινότητα Ραχώβης	Τσεπελιτζέ	Τσεπελιτζές	

Με το από 28 Δεκεμβρίου 1826 προεδρικό διάταγμα¹⁷ επήλθε μετονομασία κοινοτήτων και συνοικισμών στις επαρχίες του νομού Σερρών και ειδικότερα:

Υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου:

Κοινότης Πάλμης Συνοικισμός Πάλμης	Κοινότητα Καστανούσης Συνοικισμός Καστανούσα
Συνοικισμός Γλαμπόφτσα	Καλό Χωριό
Κοινότης Κουμλή Συνοικισμός Κουμλή	Κοινότητα Αμμουδιάς Συνοικισμός Αμμουδιά
Συνοικισμός Κιουπρή	Συνοικισμός Γεφυρούδι (το)
Συνοικισμός Μπαρακλή	Συνοικισμός Βαλτερό
Κοινότης Σπατόβου Συνοικισμός Σπάτοβον	Κοινότητα Κοιμήσεως Συνοικισμός Κοιμήσις (η)
Κοινότης Λοξίστης Συνοικισμός Λοξίστης	Κοινότητα Μεσολόφου Συνοικισμός Μεσόλοφος
Συνοικισμός Καϊράν Μαχαλέ	Κοινότητα Δαφνούσα
Συνοικισμός Τσαλή Μαχαλέ	Συνοικισμός Μικροκόμη
Συνοικισμός Ουρουμλή	Συνοικισμός Κληματαερό
Συνοικισμός Κιράν Μαχαλέ	Συνοικισμός Άκρα
Συνοικισμός Λιπόσι	Συνοικισμός Φιλήρα (η)

17. Ε.τ.Κ. τ. Α΄ 7/1927.

Κοινότης Τσιγγέλι Συνοικισμός Τσιγγέλι	Κοινότητα Αγγίστρου Συνοικισμός Άγκιστρον
Συνοικισμός Λέχοβον	Συνοικισμός Κρασοχώρι
Συνοικισμός Χότζιοβον	Συνοικισμός Άνω Καρυδιά
Συνοικισμός Βράνκοβον	Συνοικισμός Κάτω Καρυδιά
Συνοικισμός Τσιφλίκ Μαχαλέ	Συνοικισμός Λαγόνι
Συνοικισμός Λάτροβον	Συνοικισμός Χορτερό
Συνοικισμός Τσιφλιτζίκ	Συνοικισμός Στρυμνοχώριον
Συνοικισμός Πούλιοβον	Συνοικισμός Θερμοπηγή
Συνοικισμός Ράδοβον	Συνοικισμός Χαρωπό
Συνοικισμός Μουσατζιαλή	Συνοικισμός Αετοφωλιά
Συνοικισμός Άνω Ινανλί	Συνοικισμός Άνω Αμπέλα
Συνοικισμός Μαχιουτλή	Συνοικισμός Πολύβουσο
Συνοικισμός Γκιουντζελή	Συνοικισμός Ρεύματα
Συνοικισμός Γέρμανι	Συνοικισμός Σχιστόλιθος
Συνοικισμός Ελέσνιτσα	Συνοικισμός Φαιά Πέτρα
Συνοικισμός Ρακόφτσα	Συνοικισμός Καπνότοπος
Κοινότης Καμαρότι Συνοικισμός Καμαρότι	Κοινότης Καμαρωτού Συνοικισμός Καμαρωτή
Συνοικισμός Καρασούλι	Συνοικισμός Μαυροσούλι
Συνοικισμός Μενεξελή	Συνοικισμός Αχλαδερό
Κοινότης Ορτά Μαχαλά Συνοικισμός Ορτά Μαχαλά	Κοινότης Μεσαίας Συνοικισμός Μεσαία
Κοινότης Κρουσόβου Συνοικισμός Κρούσοβον	Κοινότητα Αχλαδοχωρίου Συνοικισμός Αχλαδοχώρι
Συνοικισμός Καράσοβον	Κοινότητα Καραδοχωρίου
Συνοικισμός Καραντζά	Συνοικισμός Μέταλον
Συνοικισμός Τουρτσελή	Συνοικισμός Θρακικό
Συνοικισμός Δερβάντι	Συνοικισμός Ακριτοχώρι Ακριτοχώρι
Συνοικισμός Μεσιλή	Πετρηνή
Συνοικισμός Μπαχτιάρ	Δενδρόφυτον
Κοινότης Βετρίνης Συνοικισμός Βετρίνη	Κοινότητα Νέου Πετρισιού Συνοικισμός Νέο Πετρίτσι

Συνοικισμός Ουμπαγιά	Αγριόλευκα
Συνοικισμός Κισιολίτι	Λετοβούνι
Κοινότης Ανατολού	Ανατολή
Συνοικισμός Σοκόλοβον	Παραπόταμος
Συνοικισμός Αλασλί	Ψυχρονέρι
Συνοικισμός Μαχιουτλή	Πηγαδούλια
Συνοικισμός Γιαχγιαλή	Ψηλοράχη
Συνοικισμός Δερελή	Μικρόρευμα
Συνοικισμός Ραδέλα	Οδηγήτρια
Συνοικισμός Μπουγιουκλή	Ραχωνάκι

Υποδιοίκηση Σερρών

Συνοικισμός Καρασκι	Αγία Ελένη
Συνοικισμός Σάλ Μαχαλάς	Κωνσταντινάτο
Συνοικισμός Κάτω Φράσταινα Κοινότητα Κάτω Φράσταινα	Ορεινής Κοινότητα Ορεινής
Κοινότητα Τοπόλιανη Συνοικισμός Τοπόλιανη	Χρυσού Χρυσό
Συνοικισμός Ψεργιανή	Ψυχικό
Κοινότητα Ελειανής	Καρπερή
Συνοικισμός Νεόλιανη	Βαμβακιά
Κοινότης Κουμάργιανη Συνοικισμός Κουμάργιανη	Κουμαριά Συνοικισμός Κουμαριά
Κοινότης Κιοπεκή Συνοικισμός Κιοπεκή	Σκουτάρι Συνοικισμός Σκουτάρι
Συνοικισμός Ραχωβίτσα	Συνοικισμός Μαρμαράς
Συνοικισμός Κάκαρα	Μεσοκώμη
Συνοικισμός Βεργάρι	Παραλίμιον
Κοινότης Γενή Κιοϊ Συνοικισμός Γενή Κιοϊ	Προβατά Προβατάς
Συνοικισμός Κούλα	Παλαιόκαστρον
Συνοικισμός Τοπάλοβον	Νέα Τυρολόη
Συνοικισμός Καλένδρα	Καλά Δένδρα
Συνοικισμός Ορμανλή	Δασοχώρι

Κοινότητα Σοιμπάσκιοϊ Συνοικισμός Σοιμπάσκιοϊ	Νέον Σούλι Νέον Σούλι
Συνοικισμός Γενή Δερμέν	Επτάμυλοι
Κοινότητα Βεζνίκου Συνοικισμός Βέζνικο	Μονοίκου Συνοικισμός Μόνοικος

Υποδιοίκηση Ζίχνης

Κοινότητα Κλεσπούσα Συνοικισμός Κλεσπούσα	Αγριανή Αγριανής
Κοινότητα Ραχώβη Συνοικισμός Ράχωβα	Μεσοράχη Μεσόραχη
Κοινότητα Τσεσπεκτζέϊ Συνοικισμός Τσεσπεκτζέϊ	Δήμητρα Δήμητρα
Κοινότητα Χωροβίστα Συνοικισμός Χωροβίστα	Κοινότητα Άγιος Χριστόφορος Συνοικισμός Άγιος Χριστόφορος
Κοινότητα Κάτω Νούσκα Συνοικισμός Κάτω Νούσκα	Κοινότητα Δαφνούδι Κοινότητα Δαφνούδι
Συνοικισμός Μεζράς	Γλυκοπηγή
Συνοικισμός Τσιάνος	Νέα Πέτρα
Συνοικισμός Στριτζιοβα	Σκοπιά
Κοινότης Δρατσόβου Συνοικισμός Δράτσοβον	Κοινότητα Λευκοθέας Λευκοθέα
Συνοικισμός Τρεστένιτσα	Κρουπηγή
Κοινότητα Κοτσακίου	Μυρρίνη
Κοινότητα Ζδαβίκ	Δραβήσκου
Κοινότητα Κιούπ-κιόϊ	Πρώτη

Υποδιοίκηση Νιργίτης

Κοινότης Άνω Κρουσόβου Συνοικισμός Άνω Κρουσόβου	Άνω Κερδυλλίου Άνω Κερδύλλιον
Κοινότης Κουτσίου Συνοικισμός Κουτσίου	Ευκαρπίας Ευκαρπία
Συνοικισμός Κιουλιχλή	Κορυφούδι
Συνοικισμός Ορτά Μαχαλά	Δίλοφον
Συνοικισμός Ισμαϊλή	Δασοτόπι
Συνοικισμός Καγιαλή	Λιθότοπος
Συνοικισμός Τουρπές	Μακρωτίσσα

Συνοικισμός Τουρίτσα	Τριάς
Κοινότητα Ράβνας Συνοικισμός Ράβνα	Ισόματος Ίσωμα
Συνοικισμός Κώτσανα	Ριζάνα
Συνοικισμός Τσακλίκ Μαχαλέ	Δεντροπό
Συνοικισμός Ντερέ Μαχαλέ	Κανκασιανά
Κοινότης Μανουχίου Συνοικισμός Μανούχι	Μαυροθαλάσσης Μαυροθάλασσα
Συνοικισμός Ραχιμανλής	Αμυγδαλοχώρι
Κοινότης Κοπατσίου	Βέρης
Συνοικισμός Τζουμά Μαχαλέ	-----
Συνοικισμός Μπάς Κιόι	Κεφαλοχώρι
Συνοικισμός Σιβρή και Γενή-Μαχαλέ	Κορφοβούνι
Συνοικισμός Σαλικλή	Καλό Κάστρο
Συνοικισμός Σακόφτσια	Λιβαδοχώρι

Με το από 14 Φεβρουαρίου 1927 προεδρικό διάταγμα η Κοινότητα Δερβεντίου της υποδιοίκησης Σιδηροκάστρου μετονομάζεται σε Κοινότητα Ακριτοχωρίου.

Με το από 14 Φεβρουαρίου 1927 προεδρικό διάταγμα στο Δήμο Σερρών συνενώνεται ο προσφυγικός συνοικισμός Άγιος Ιωάννης και στην Κοινότητα Καρπερής ενώνεται ο συνοικισμός Κιραμλή ή Αζιζιέ.

Με το από 14 Μαρτίου 1927 προεδρικό διάταγμα αναγνωρίζεται ως κοινότητα στην υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου του νομού Σερρών ο συνοικισμός Αγία Παρασκευή με το όνομα Κοινότητα Αγίας Παρασκευής αποσπώμενος από την Κοινότητα Καστανούσης (πρώην Πάλμες), ενώ στην Κοινότητα Καστανοχωρίου (πρώην Ομούρ Βέη) ενώνεται ο συνοικισμός Παληότρους, αποσπώμενος από την Κοινότητα Ιβήρων.

Με το από 24 Μαρτίου 1927 προεδρικό διάταγμα η Κοινότητα Χομόνδου στην υποδιοίκηση Σερρών καταργείται και οι συνοικισμοί Χομόνδου και Καμήλου που την αποτελούν ενώνεται στην Κοινότητα Σκοτούσης.

Με το από 18 Απριλίου 1927 και από 27 Αυγούστου 1927 προεδρικά διατάγματα¹⁸ αναγνωρίζονται ως κοινότητες οι ακόλουθοι συνοικισμοί:

18. Ε.τ.Κ. τ. Α' 79/1927 και Α' 186/1927.

Άνω Νούσκα και Σοκόλ	Άνω Νιούσκα	Κοινότητα Δοβίστης
Ψυχικό	Ψυχικό	Κοινότητα Χρυσού (πρώην Τόπλιανη)
Αναστασία	Αναστασία	Κοινότητα Ζήλειας
Τσιουτελίβικον	Τσιουτελίβικον	Κοινότητα Καρπερής)
Καλό Κάστρο	Καλό Κάστρο	Κοινότητα Όρλιακου
Κορφοβούνι και Μπάς Κιοϊ		κοινότητα Μακιών
Παραλίμιον (πρώην Βερνάο)	Παραλίμιον	Κοινότητα Σαρμουσακλή
Μεσοκώμης από Κοινότητα Σαρμουσακλή		
Σκοπιά		Κοινότητα Μανδηλίου
Τριάδος		Δραγοσίου Νιγρίτης
Δομήρου		Υποδιοίκηση Ζίχνης
Λειβαδοχώρι (Καρατζά Κιοϊ)		Κοινότητα Μακιών Νιγρίτης

Με το από 15 Νοεμβρίου 1926 διάταγμα επέρχονται οι ακόλουθες μετονομασίες σε συνοικισμούς της υποδιοίκησης Σερρών και Ζίχνης:

Υποδιοίκηση Σερρών

Συνοικισμός	Κοινότητα	Όνομα
Γκούντελη	Κάτω Καμήλας	Βαμβακούσα (η)
Μπεϊλίκ-Μαχαλά	Γενή-Μαχαλά	Βαλτοτόπι
Τσεσμελή	Τσεσμελή	Νεράιδα
Μαραμάο	Μερτάκη	Καπετανούδι
Τσαβδάο	Ηρακλείας (πρώην Τζουμαγιάς)	Ψωμοτόπι
Χαζνατάο	Χαζνατάο	Χρυσοχώραφα
Σάλ-Αγά	Τοπόλιανη	Μονόβρυση
Καρατζά-Κιοϊ	Γενή-Κιοϊ	Μονοκκλησιά (η)
Μελεγκιτσίου	Μελεγκίτσι-Μελενικίτσι	Μελενικιτσίου

Υποδιοίκηση Ζίχνης

Γουλάκι	Αλιστράτη	Περιχώρα
---------	-----------	----------

Με το διάταγμα της 20^{ης} Αυγούστου 1927, επέρχονται οι ακόλουθες μετονομασίες:

Υποδιοίκηση Νιγηρίτης

Συνοικισμοί:

Τζάγιεζι (Κοινότητα Άνω Κερδυλλίου)	Ηρακλείτσα
Καρά -Ορμάν (Κοινότητα Νιγηρίτης)	Μαυρολόγγος
Μπαϊσλή (Κοινότητα Μπαϊσλή)	Μεσάδα
Μαχιουτζή (Κοινότητα Μαχιουτζή).	Τριανταφυλλιές
Καρατζά-Κιοί (Καρατζά-Κιοί)	Βαρικόν
Γενή - Τσιφλίξ (Γενή Τσιφλίξ)	Χωραφάκια
Σαϊτά (Σαϊτά)	Λαγκάδι

Κοινότητες

Αβδαμάλ	Σησαμιά
Κοπρίβης	Χείμαρρος
Ορλιάκου	Στηριμονικού
Μακιών	Βαμβαιάς
Χούμκου	Χουμνικού
Εξιόβης	Νεοπλατάνας
Δραγοσίου	Ζευγολατιού

Υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου

Συνοικισμοί

Δερέ-Μαχαλά (Κοινότητα Μεσαίας)	Ποταμοχώρι
Μπές Μαχαλέ (Κοινότητα Μεσολόφου)	Κοΐλον
Μαντάρι	Μανητάρι
Μρίσνα	Γόνιμον
Πουρλίδα	Κογχύλια
Ερεσλή (Κοινότητα Ανατολούς)	Δρυς
Τρίγκα (Κοινότητα Αγγίστρου)	Δαμάσκηνον

Κοινότητες

Μπουγιούκ Μαχαλέ	Μεγαλοχωρίου
------------------	--------------

Υποδιοίκηση Ζίχνης
Συνοικισμοί

Δαμπακλή-Κιοϊ (Κοινότητα Αλιστράτης)	Ψαθάδικα
--------------------------------------	----------

Κοινότητες

Λασκοβικίων	Μεσολακκιάς
Σεμάλτου	Μικρού Σουλίου
Ζήλειας	Νέας Ζίχνης

Με το από 27 Αυγούστου 1927 διάταγμα¹⁹ αναγνωρίζονται ως κοινότητες οι ακόλουθοι συνοικισμοί:

Συνοικισμός Τριάδος	Κοινότης Τριάδος	Απόσπαση από Κοινότητα Δραγοσίου
Συνοικισμός Δομήρου	Κοινότης Δομήρου	Απόσπαση από κοινότητα υποδιοικήσεως Ζίχνης
Συνοικισμοί Λειβαδοχωρίου και Καραντζά-Κιοϊ	Κοινότητα Λειβαδοχωρίου	Απόσπαση από Κοινότητα Μακίων

Με το από 4.11.1927 διάταγμα (Α΄306/1927), επέρχονται οι ακόλουθες μετονομασίες:

Υποδιοίκηση Σερρών
Συνοικισμοί

Άγκω Μαχαλά (Κοινότητα Κουμαριάς)	Αδελφικόν
Ζάμπα (Κοινότητα Νεοχωρίου).	Κρίνος
Σοκόλ (Κοινότητα Άνω Δαφνουδίου)	Συκιά
Κιραμλή ή Αζιζιέ (Κοινότητα Καρπερής)	Δρυνοχώρι
Άνω Φράσταινα (Κοινότητα Ορεινής).	Άνω Ορεινή
Τζαμί-Μαχαλέ (Κάτω Καμήλας)	Κουβούκλιο

Υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου

Χομόνδος (Κοινότητα Σκοτούσης)	Μητρούσης
Ασαγιά - Μαχαλά (Μεσαίας)	Κατώμερον
Σαρασλή (Κοινότητα Ανατολής)	Αμπελοκόπι

19. Ε.τ.Κ. τ. Α΄ 186/1927.

Κοινότητες Υποδιοίκηση Σερρών

Γενή Μαχαλά	Πεπονιάς
-------------	----------

Υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου

Δραγοτίν	Προμαχώνας
----------	------------

Υποδιοίκηση Ζίχνης

Συνοικισμός Μπάνιτσα (Κοινότητα Αλιστράτης)	Συμβολή
---	---------

Με το από 25 Νοεμβρίου 1927 προεδρικό διάταγμα²⁰ συνενώνονται οι συνοικισμοί Οδηγήτρια και Παραπόταμος αποσπώμενοι από την Κοινότητα Ανατολής και ενούνται στην Κοινότητα Ροδοπόλεως στην Υποδιοίκηση Σιδηροκάστρου.

Με το από 18 Φεβρουαρίου 1928 προεδρικό διάταγμα²¹ αποσπώνται από την Κοινότητα Ηρακλείας και συνενώνονται οι συνοικισμοί Δασοχώρι και Ψωμοτόπι ως Κοινότητα Δασοχωρίου.

Με το από 9 Ιουλίου 1928 προεδρικό διάταγμα²² αναγνωρίζεται ως κοινότητα ο συνοικισμός Χορτερού με το όνομα Κοινότης Χορτερού αποσπώμενος από την Κοινότητα Σιδηροκάστρου, οι δε συνοικισμοί Τριανταφυλλιές και Παρχάρι αποσπώμενοι από τη Κοινότητα Βαμβακιάς και ο συνοικισμός Παρχάρι αποσπώμενος από τη Κοινότητα Βέργης, συνενώνονται και δημιουργούν την Κοινότητα Τριανταφυλλιών με έδρα το συνοικισμό Τριανταφυλλιές.

Με τα από, 12 Μαρτίου 1928 (Α'81) και 19 Ιουλίου 1928 (Α'156) διατάγματα, επέρχονται οι εξής μετονομασίες:

Επαρχία Ζίχνης

Κοινότητα Γράτσιανης	Αγιοχώρι
----------------------	----------

Επαρχία Σερρών

Κοινότητα Σαρμουσακλή	Πενταπόλεως
Κοινότητα Τσιουτσιλιβόκου	Αναγεννήσεως
Κοινότητα Καρλή-Κιότι	Χιονόχωρο
Κοινότητα Καβακλή	Λευκώνας
Κοινότητα Εξιοβας	(Νεροπλατάνας) Δάφνης

20. Ε.τ.Κ. τ. Α' 311/1927.

21. Ε.τ.Κ. τ. Α' 37/1928.

22. Ε.τ.Κ. τ. Α' 126.

Επαρχία Σιντικής

Κοινότητα Σαβιάκου	Βαμβακοφύτου
--------------------	--------------

Επαρχία Νιγρίτης

Κοινότητα Τζίντζου	Ομαλόν
--------------------	--------

Το 1928 αναγνωρίζονται ως κοινότητες συνοικισμοί και μετονομάζονται κατά τα ακόλουθα:

Συνοικισμός Πατριζί	Κοινότης Πατριζίου (αναγνώριση)	Απόσπαση από Κοινότητα Σιτοχωρίου	Ε.τ.Κ. τ. Α'175/1928
Συνοικισμοί Ραχωνάκι και Σιδηροχώριον	Ένωση στην Κοινότητα Ροδοπλέως	Απόσπαση από Κοινότητα Ανατολής και Κερκίνης	Ε.τ.Κ. τ. Α'176/1928
Συνοικισμός Λαγκαδί	Κοινότητα Λαγκαδίου	Απόσπαση από Κοινότητα Χουμνικού	Ε.τ.Κ. τ. Α'220/1928
Συνοικισμός Βαμβακιά	Συνένωση με Κοινότητα Προβατά	Απόσπαση από Κοινότητα Καρπερής	Ε.τ.Κ. τ. Α'250/1928
Συνοικισμός Μετόχι	Συνένωση με Κοινότητα Λευκώνας	Απόσπαση από Κοινότητα Ξηροτόπου	Ε.τ.Κ. τ.Α'256/1928
Συνοικισμός Παλιότρους	Κοινότης Παλιότρους	Απόσπαση από Κοινότητα Καστανοχωρίου	Ε.τ.Κ. τ.Α'256/1928

Μετονομασίες

Κοινότης Γράτσιανης	Κοινότητα Αγιοχωρίου	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Συνοικισμός Γράτσιανη	Συνοικισμός Αγιοχώρι	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Κοινότητα Σαρμουσακλή	Κοινότητα Πενταπόλεως	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Συνοικισμός Σαρμουσακλή	Συνοικισμός Πεντάπολις	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Κοινότητα Τσιουτσιλικόβου	Κοινότητα Αναγεννήσεως	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Συνοικισμός Τσιουτσιλκοβον	Συνοικισμός Αναγέννησις	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Κοινότητα Καρλή-Κιόϊ	Κοινότητα Χιονοχώρου	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Συνοικισμός Καρλή-Κιόϊ	Κοινότητα Χιονόχωρον	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928

Κοινότητα Καβακλή	Κοινότητα Λευκώνα	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Συνοικισμός Καβακλή	Συνοικισμός Λευκώνας	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Κοινότητα Εξιοβας (Κοινότητα Νεροπλατάνας)	Κοινότητα Δάφνης	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928
Συνοικισμός Έξιοβα (Νεροπλατάνα)	Συνοικισμός Δάφνη	Ε.τ.Κ. τ. Α'81/1928

Επαρχία Σερρών

Κοινότητα Βεζνίκου	Κοινότητα Αγίου Πνεύματος (15.2. 1930 Α'51/1930)
Συνοικισμός Δερεβέσιανη της Κοινότητας Νέου Σουλίου	Οινούσα (15.2. 1930 Α'51/1930)

Στη δεκαετία του 1930 και ειδικότερα μέχρι το 1936 επέρχονται οι ακόλουθες διοικητικές μεταβολές στη τοπική αυτοδιοίκηση στο νομό Σερρών:

Αναγνωρίζονται ως κοινότητες οι ακόλουθοι συνοικισμοί:

Επτάμυλοι	Κοινότης Επταμύλων Ένταξη συνοικισμού Αγίου Ιωάννη αποσπώμενου από Δήμο Σερρών	Απόσπαση από Κοινότητα Νέου Σουλίου	Π.Δ. 5/02/1930	Ε.τ.Κ. τ. Α'43/1930
Πεθελινός	Κοινότης Πεθελινού	Απόσπαση από Κοινότητα Γαζώρου	Π.Δ. 5/02/1930	Ε.τ.Κ. τ. Α'43/1930
Κρίνος		Απόσπαση από Κοινότητα Νεοχωρίου και ένταξη στο Δήμο Σερρών	Π.Δ. 5/02/1930	Ε.τ.Κ. τ. Α'43/1930
Οινούσης	Απόσπαση από Κοινότητα Νέου Σουλίου και ένωση στην Κοινότητα Χιονοχωρίου		Π.Δ. 27/06/1932	Ε.τ.Κ. τ.Α'212/1932
Νέα Ηρακλεία	Απόσπαση από Κοινότητα Χρυσοχωράφων και ένωση στην Κοινότητα Ηρακλείας		Π.Δ. 22/06/1932	Ε.τ.Κ. τ. Α'249/1932
Θερούμα	Κοινότης Θερούμων	Απόσπαση από Κοινότητα Νιγρίτας	Π.Δ. 29/07/1932	Ε.τ.Κ. τ.Α'251/32

Καλά Δένδρα	Κοινότης Καλών Δένδρων	Απόσπαση από Κοινότητα Σκοτούσης	Π.Δ. 20/03/1933	Ε.τ.Κ. τ.Α'77/33
Κωνσταντινάτο	Κοινότης Κωνσταντινάτου	Απόσπαση από κοινότητα Σκουτάρεως	Π.Δ. 4/04/1933	Ε.τ.Κ. τ. Α'91/33
Βαμβακούσα	Κοινότης Βαμβακούσης	Απόσπαση από Κοινότητα Άνω Καμήλας	Π.Δ. 4/04/1933	Ε.τ.Κ. τ. Α'91/33
Κορυφούδι		Προσάρτηση στη Κοινότητα Κερζίνης	Π.Δ. 29.04.1933	Ε.τ.Κ. τ. Α'107/33
Φλάμπουρον	Κοινότης Φλαμπούρου	Απόσπαση από Κοινότητα Νιγρίτης	Π.Δ. 25.09.1933	Ε.τ.Κ. τ. Α'284/33
Άνω Καμήλα	Κοινότης Άνω Καμήλας	Απόσπαση από Κοινότητα Μητρούσης	Π.Δ. 26.12.1933	Ε.τ.Κ. τ.Α'408/33
Αδελφικό	Κοινότης Αδελφικού	Απόσπαση από Κοινότητα Κουμαριάς	Π.Δ. 19.12.34	Ε.τ.Κ. τ. Α'450/34
Ζερβοχώρι	Κοινότης Ζερβοχωρίου	Απόσπαση από Κοινότητα Χουμνικού	Π.Δ. 29.12.1934	Ε.τ.Κ. τ.Α'2/1935

Μετονομασίες:

Κοινότης Βεζνίκου (Μονοίκου)	Κοινότητα Αγίου Πνεύματος (Ε.τ.Κ. 51/1930)
Συνοικισμός Βεζνίκου (Μόνοιος)	Συνοικισμός Άγιον Πνεύμα (Ε.τ.Κ. 51/1930)
Κοινότης Βαμβακιάς	Κοινότητα Αμπέλων (Ε.τ.Κ. τ. Α'294/1934)
Κοινότητα Τσερέπλιανης	Κοινότητα Ηλιοκώμης (Ε.τ.Κ. τ. Α'294/1934)
Κοινότητα Άνω Δαφνουδίου	Κοινότητα Μετάλλων (Ε.τ.Κ. τ. Α'183/1934)

Παρατηρήσεις

Η τοπική αυτοδιοίκηση κατά το ελληνικό διοικητικό σύστημα αποτελεί θεσμό εξουσίας, ο οποίος θεμελιώνεται στο Σύνταγμα της χώρας. Η ανάδειξη των οργάνων διοίκησης της τοπικής αυτοδιοίκησης από το σύνολο των πολιτών της διοικητικής τους περιφέρειας, η ανεξαρτησία της εκλεγμένης διοίκησης από τυχόν μεταβολές της πολιτικής της κεντρικής εξουσίας, η γενική καθ' ύλην αρμοδιότητα επί των τοπικών υποθέσεων στα διοικητικά όρια της γεωγραφικής περιοχής την οποία διοικεί και οι οικονομικές λειτουργίες τις οποίες ασκεί, προσδίδουν στη

τοπική αυτοδιοίκηση εξουσία αντίστοιχη με την κεντρική. Η τοπική αυτοδιοίκηση αποτελεί θεσμό διοικητικό, πολιτικό και αναπτυξιακό. Οι τοπικές αρχές, σχεδιάζουν, κατευθύνουν και παρακολουθούν τις δημόσιες πολιτικές σε τοπικό επίπεδο, για την άσκηση δε των πολιτικών αυτών οργανώνουν και στελεχώνουν τις διοικητικές ενότητες στις οποίες διακρίνεται η εσωτερική τους διάρθρωση, λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές ανάγκες και το πρόγραμμα δράσης τους. Ως αναπτυξιακός θεσμός, η τοπική αυτοδιοίκηση, αξιοποιεί τους οικονομικούς, κοινωνικούς πολιτιστικούς, πολιτισμικούς και πνευματικούς πόρους σε τοπικό επίπεδο αναδεικνύοντας μια πολυτομεακή ανάπτυξη.

Η μακρά συγκεντρωτική παράδοση, ωστόσο, αλλά και η πρακτική της ελληνικής δημόσιας διοίκησης και γενικότερα της κεντρικής διοίκησης, ωθεί τον νομοθέτη να αντιμετωπίζει την τοπική αυτοδιοίκηση, ως ένα ακόμη νομικό πρόσωπο από αυτά, τα οποία η ίδια ιδρύει και εποπτεύει τη λειτουργία τους. Από της συνταγματικής αναγνώρισης της τοπικής αυτοδιοίκησης μέχρι σήμερα, η πολιτεία προέβη σε αλλεπάλληλες μεταρρυθμίσεις στη τοπική αυτοδιοίκηση, τόσο ως προς τα διοικητικά της όρια, όσο και ως προς τις λειτουργίες τις οποίες ασκεί, αλλά, κυρίως, και ως προς το σύστημα εποπτείας, το οποίο, κατά το σύνταγμα, δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία των τοπικών αρχών, αφήνει όμως σημαντικά περιθώρια παρέμβασης της κεντρικής διοίκησης, τα οποία υπερβαίνουν σε αρκετές περιπτώσεις τα όρια του ελέγχου νομιμότητας.

Το χαρακτηριστικό της τοπικής αυτοδιοίκησης καθ' όλη τη διάρκεια της μακράς ελληνικής ιστορίας, αποτελεί η εμπιστοσύνη με την οποία περιβάλλεται από τους πολίτες, δεδομένου ότι, γνωρίζει εκ του πλησίον τις ανάγκες αυτών και προωθεί τα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και πολιτισμικά τους συμφέροντα, χαρακτηριστικό το οποίο αναγνωρίστηκε πολύ αργότερα και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και συμπεριελήφθη ως όρος στη συνθήκη. Οι ανάγκες της πρώτης περιόδου της ίδρυσης του ελληνικού κράτους συνετέλεσαν στην αναγνώριση των δήμων, ως πρώτης βαθμίδας τοπικής αυτοδιοίκησης με αποφασιστικές αρμοδιότητες σε σημαντικά τοπικά ζητήματα, αργότερα ωστόσο, αναγνωρίστηκαν και οι κοινότητες ως πρώτος βαθμός τοπικής αυτοδιοίκησης. Τα κριτήρια του κοινού νομοθέτη για την αναγνώριση κοινοτήτων, είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός μεγάλου αριθμού οργανισμών, οι οποίοι κρίθηκε ότι δεν ήταν σε θέση να ανταπεξέλθουν στις νέες συνθήκες που διαμορφώθηκαν, κυρίως, μετά την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τούτο κατέληξε στην επαναφορά των δήμων ως πρώτης βαθμίδας τοπικής αυτοδιοίκησης, στην ίδρυση δε δεύτερου βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης, αίτημα το οποίο ετίθετο από νωρίς, στην

ελληνική δημόσια διοίκηση και κοινωνία. Παραμένουν, ωστόσο, ερωτήματα σχετικά με την αποτελεσματικότητα των διοικητικών μεταρρυθμίσεων: μήπως οι ολιγάριθμες κοινωνίες εστιάζονται περισσότερο στα κοινά προβλήματα, τα οποία είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν με συναινετικό τρόπο; Ο δεύτερος, επίσης, βαθμός τοπικής αυτοδιοίκησης είναι αποτελεσματικός εάν δεν συνοδεύεται από αποφασιστικού χαρακτήρα αρμοδιότητες και οικονομικά μέσα, τα οποία θα επιτρέψουν να ασκήσει το ρόλο της στο ευρύ γεωγραφικό περιβάλλον το οποίο έχει οριστεί να διοικήσει; Τα γεωγραφικά όρια, ίσως, να μην αποτελούν το μοναδικό κριτήριο για μια αποτελεσματική τοπική αυτοδιοίκηση.

Η τοπική αυτοδιοίκηση στο νομό Σερρών στην περίοδο που εξετάζεται, ακολουθεί την γενικότερη πρακτική στον ελλαδικό χώρο. Οι αλλεπάλληλες μεταβολές αναδεικνύουν την αγωνία, ίσως, των τοπικών αρχών να διοικηθούν, ως αυτόνομες κοινότητες, οι οποίες αποτελούν βαθμίδα αυτοδιοίκησης. Αλλά και στην περίπτωση αυτή, η χρονική διάρκεια των μεταβολών, λαμβανομένων υπόψη και των συνθηκών της περιόδου αυτής, χαρακτηρίζεται από μία παλινδρόμηση των επιλογών της κεντρικής διοίκησης, ως προς τα γεωγραφικά όρια των δομών στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Η αποτελεσματικότητα της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν εξασφαλίζεται από τα γεωγραφικά όρια. Αναδεικνύεται από το βαθμό αυτοτέλειας της τοπικής αυτοδιοίκησης, έναντι της κεντρικής διοίκησης, έχει δε έρεισμα στο διαφορετικό χαρακτήρα των γενικών και τοπικών υποθέσεων, στην αμεσότητα των αυτοδιοικητικών θεσμών με τους πολίτες και στη μείζονα δυνατότητα πρόσβασης των πολιτών στους αυτοδιοικητικούς θεσμούς και συμμετοχής τους στην αυτοδιοικητική λειτουργία.

ATHANASIA B. TRIANTAFILLOPOULOU

THE ADMINISTRATIVE REFORMS
IN THE LOCAL GOVERNMENT
OF THE PERIOD 1913-1936 IN THE AREA OF SERRES
(NAMES, LIMITS, ADMINISTRATIVE STRUCTURES)

Abstract

The Greek local government played a strong role in the State's social, political and economic life. During the Ottoman Empire, the communities maintained the cohesion of society, following the model of the ancient Greek municipalities, which were also preserved over Roman and Byzantine periods. During the pre-revolutionary period and the revolution of 1821, the communities functioned collectively and had the acceptance of society, although in several cases they had to deal with problems that arose due to the conditions of that time.

After the formation of the new Greek state, local government was recognized as an institution of power by the Greek constitution in 1864. Municipalities formed the first degree of local government, while communities operated in the wider geographical environment of the municipality. In 1912 communities were also recognized by law as local government of first degree.

The structures of local government in the area of Serres, follow the practice of that period. Successive administrative reforms, mergers and recognitions of townships as communities, erase the geographical and administrative situation from the recognition of municipalities and communities as local government of first degree, aiming at the social, administrative and political participation of local government in the administration of public affairs.